

Đời Còn ĐẸP.

Đông Anh Nguyễn Đình Tạo

“Khi chiến trận, vào sinh ra tử, anh em còn xông vào lửa đạn cứu nhau. Cứu nhau mà không nhớ đến bản thân, bây giờ có gì mà phải nản”
Đông Anh.

Hôm nay ngày cuối tháng 1 năm 2008, anh em Khóa Cương Quyết 110** tập trung để đến chia buồn cùng bạn đồng khóa là anh Ngô Văn Định. Chị Định mất ngày Thứ Bảy 26 tháng 1 năm 2008. Tên thật của chị là Nguyễn Thị Mậu Nhung, sinh năm 1934. Chị nằm bệnh trong suốt 10 năm dài. Anh Định, người hùng của Thủy Quân Lục Chiến, xông pha trên khắp chiến trường, nay một mình chăm sóc chị. Tình yêu không bao giờ cân đo đong đếm được.

Ngày họp khóa đầu tiên nơi hải ngoại tại quận Cam năm 1987, nhìn anh chị Định sóng đôi với ánh mắt ân cần, ai cũng nói là cặp này vừa đẹp vừa hạnh phúc. Hôm nay cặp này vẫn hạnh phúc. Anh lo lắng ân cần với chị. Chị im lặng nhận yêu thương, không than phiền trách móc.

Trước khi đến nhà quản viếng thăm chị Định, anh Vũ Văn Lộc có ý muốn mời toàn thể anh em cùng khóa tập trung tại Viện Bảo Tàng Việt Nam, nơi vườn lịch sử. Chưa có cuộc họp khóa nào mà tập trung được đầy đủ anh em miền Bắc như hôm ấy, hầu như tất cả mọi đồng khóa cư ngụ tại vùng Bắc Cali đều có mặt. Anh Nguyễn Đức Chung từ San Francisco đến, anh Nguyễn Đình Hiền từ Fremont về, anh Phạm Ngọc Thụy và Bùi Quý Chiến từ Milpitas sang.

Số còn lại đều cư ngụ tại San Jose như anh Chị Vũ Thượng Đôn, Vũ Văn Lộc, Nguyễn Xuân Hòa, Nguyễn Nghiêm Tôn, Nghiêm Kế. Các anh đi đơn lẻ một mình là các anh Nguyễn Văn Đồng (cùng Trung Đội 22 với anh Ngô Văn Định), Ngô Sĩ Hùng, Lê Văn Bang, Phạm Hữu Tài, Nguyễn Văn Thịnh, Nguyễn Đình Tạo. Đặc biệt có chị Phùng Văn Xuân thay mặt anh đến dự, anh Phùng Văn Xuân đau yếu, lại vừa trải qua những cuộc chữa trị bằng Chemo nên không đến được. Chị Đôn sau một thời gian dài dưỡng bệnh, nay sinh hoạt gần như bình thường, nói năng rành rẽ, đi đứng vững chãi, đáp ứng vẫn tinh tế khôn ngoan như thuở nào. Chị Tước đang không được khỏe, khi ra xe do anh Hùng đón, trời lại lất phất mưa nên chị đành cáo lỗi không đến với anh chị em đồng Khóa 110 được.

Cuộc họp khóa ở quận Cam, anh em lên thăm anh Lê Xuân Định ở nhà thương, nhìn anh Xuân Định nằm thoi thóp trên giường bệnh, xung quanh giầy nọ, ống truyền máu, truyền dưỡng khí chằng chịt bên mình, chị Xuân Định (Hồng Phượng) ngồi thao thức cạnh giường chồng, tình cảnh thê thảm biết dường nào. Bây giờ anh Xuân Định đã khỏe mạnh tươi vui trở lại. Chị Xuân Định trở lại vẻ đẹp duyên dáng ngày nào, chị ra mắt thơ cùng với CD Hương Thời Gian với bè bạn vây quanh, nụ cười rạng rỡ, hạnh phúc biết là bao.

Bạn bè mới đó đông đủ, nay nhìn lại đã khuyết nhiều người. Chiến đấu chống tuổi già

Thủy Quân Lục Chiến

là cuộc chiến đấu đơn độc. Cuộc chiến đấu mà chiến thắng chỉ là ảo tưởng xa vời. Hòa đã khó rồi mong chi mà chiến thắng!

Anh Chị Nghiêm Kế sau ba năm vắng bóng nay trở lại gặp gỡ anh em. Cho nên có anh em đã cất tiếng hát: “Ba năm rồi không gặp, từ khi anh giận hờn ..”. Chén bát còn có khi xô huống chi tình bè bạn. Có khi không đồng ý với nhau vì một vấn đề gì đó, giận nhau vài ngày rồi thôi. Giận nhau hết năm nay đến năm khác, không nhìn mặt nhau thì có lẽ chỉ Khóa 110 mới có. Khóa 110 là một cái gì đặc biệt, cái gì cũng hơn người. Tương trợ nhau từ hải ngoại đến Việt Nam tỏ ra keo sơn gắn bó. Gửi tình, gửi tiền về an ủi anh em thì không khóa nào sánh được với Khóa 110. Hạp khóa bình thường, hạp khóa 50 năm cũng không khóa nào theo kịp.

Tôi nhớ lại kỳ họp tại Las Vegas, anh em gọi đó là họp khóa nhà giàu, thế mà các anh em nghèo lại tham dự đông hơn, trong đó có tôi. Trong cuộc họp khóa đó, nghe chị Thiều xin anh em 110 cầu nguyện cho căn bệnh hiểm nghèo của chị. Cả hội trường đều khóc, thương cho chị và thương cả cho thân mình lúc về chiều. Bây giờ anh Thiều mạnh khỏe đã nguyện là y tá chăm sóc chị suốt đời, ngàò anh lại ra đi trước chị, tính ra mới đó đã gần hai năm. Chị Thiều đã cương cứng, đứng dậy và luôn luôn hạp tác với anh em 110 để tạo niềm vui theo ước nguyện của người quá cố.

Sông có khúc, người có lúc, anh em cùng khóa cũng có những lúc thế này thế khác, nhưng không bao giờ bỏ nhau được. Khi chiến trận, vào sinh ra tử, anh em còn xông vào lửa đạn cứu nhau. Cứu nhau mà không nhớ đến bản thân. Bây giờ có gì mà phải nản. Cứ xông vào đi là mọi việc êm xuôi tốt đẹp. Chấp làm gì những câu nói lỡ lời, ghim làm chi những cử chỉ khi quá chén!

Trên đời này hiểu lầm là chuyện thường tình. Vì mọi người suy nghĩ theo ý chủ quan của riêng mình. Ít ai đặt mình vào hoàn cảnh của kẻ khác. Giận nhau thì dễ, tha thứ cho nhau mới là khó. Câu “thế à” của những vị chân tu thật khó mà theo cho được.

Hôm nay nhìn anh em cười với nhau, nâng ly rượu do anh Đôn khoản đãi, tôi thấy không còn thù hận, bao giận hờn cũng tiêu tan, mà chỉ còn thấy tình thương mặn nồng của anh em cùng khóa.

Đến thăm chị Ngô Văn Định để thấy tình của anh đối với chị, để thấy khi nhắm mắt buông xuôi đâu có nhìn được anh em bè bạn tề tựu vây quanh. Tôi thấy các chị long lanh giọt lệ khi nhìn chị Ngô Văn Định nằm yên giấc. Các chị còn mân mê khung ảnh trong đó chân dung chị Định của 10 năm về trước. Nào ai tránh được thoái hóa của thời gian. Nào ai thoát được sinh ly tử biệt. Riêng tôi, tôi mừng vì được đến viếng chị lần cuối. Thấy chị thanh thản, hình như chị đã tìm được niềm yên vui và thanh thoát.

Tôi cũng mừng vì được nhìn thấy anh em cùng khóa cười với nhau, nói với nhau những điều tử tế, chăm sóc nhau bằng ánh mắt cảm thông và thương mến. Ước gì đời cứ mãi mãi đẹp như lúc này./.

(**Khóa Cương Quyết 110 tức là Khóa 4 phụ Cương Quyết Sĩ Quan Trừ Bị Thủ Đức. Khóa này học sau Khóa 10 Đà Lạt 3 tháng, học tại trường Võ Bị Liên Quân Đà Lạt và ra trường vào ngày 1/10/1954 nên anh em đặt tên là Khóa Cương Quyết 110.

Khóa này có 220 người tốt nghiệp thiếu úy, nhưng chỉ có 3 thiếu úy tình nguyện về Bình Chuẩn TQLC ngay từ ngày ra trường, đó là các Thiếu Úy Bùi Văn Phẩm, Phạm Ngọc Thụy và Ngô Văn Định. Sau đó vài năm có anh Phạm Văn Chung từ Nhảy Dù về BC/TQLC như thế là trước sau có tổng cộng 4 anh em Khóa 110 về TQLC. Hiện nay (2/2016) cả 4 người đều còn sống: Anh Phạm Văn Chung ở Nam CA, anh Bùi Văn Phẩm ở miền Đông HK. Anh Phạm Ngọc Thụy và Ngô Văn Định ở San Jose, Bắc CA. Nhà văn, nhà thơ Đông Anh Nguyễn Đình Tạo, tác giả bài viết này là cùng Khóa 110, viết cho anh em đồng khóa đọc nhân ngày chị Ngô Văn Định qua đời)

Đông Anh Nguyễn Đình Tạo